

Sprawa C-775/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

15 grudnia 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel București (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

6 października 2023 r.

Strona skarżąca:

Bursa Română de Mărfuri SA

Druga strona postępowania:

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE)

Interwenienci:

Federația Europeană a Comercianților de Energie

Asociația Brokerilor de Energie din Londra – LEBA

Asociația Europeană a Piețelor și Intermediarilor – EVIA

Przedmiot postępowania głównego

Skarga, w której strona skarżąca Bursa Română de Mărfuri SA zwraca się do Curtea de Apel București (sądu apelacyjnego w Bukareszcie, Rumunia), z żądaniem, po pierwsze, stwierdzenia nieważności pisma, w którym druga strona postępowania, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (krajowy organ regulacji energetyki, Rumunia) (ANRE) odmówiła wydania koncesji na organizację scentralizowanych rynków energii elektrycznej i zarządzanie nimi, a po drugie, nakazania drugiej stronie postępowania wydania takiej koncesji.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Zgodnie z art. 267 TFUE sąd odsyłający wnosi o dokonanie wykładni art. 35, 49 i 56 TFUE oraz art. 102 i 106 ust. 1 TFUE, przy czym dwa ostatnie artykuły w związku z art. 4 ust. 3 TUE, w celu ustalenia, czy przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który umożliwia wydanie tylko jednej koncesji na zarządzanie rynkiem energii elektrycznej oraz nakłada na krajowych i europejskich producentów energii elektrycznej obowiązek oferowania całości dostępnej energii elektrycznej na platformach prowadzonych przez jedynego operatora na krajowym rynku energii elektrycznej.

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepis prawa krajowego umożliwiający wydanie tylko jednej koncesji na zarządzanie rynkiem energii elektrycznej stanowi naruszenie swobody przedsiębiorczości, o której mowa w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub swobody świadczenia usług, o której mowa w art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
2. Czy art. 35 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przepis prawa krajowego nakładający na krajowych i europejskich producentów energii elektrycznej obowiązek oferowania całości dostępnej energii elektrycznej na platformach prowadzonych przez jedynego operatora wyznaczonego do świadczenia usług obrotu dla krajowego rynku energii elektrycznej, stanowi środek o skutku równoważnym z ilościowym ograniczeniem w wywozie, którego nie można uzasadnić względami bezpieczeństwa publicznego związanymi z bezpieczeństwem dostaw energii, w zakresie, w jakim takie uregulowanie nie jest proporcjonalne do zamierzonego celu?
3. Czy art. 102 i art. 106 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przepis prawa krajowego, które przewiduje, że na szczeblu tego państwa członkowskiego, może zostać przyznana tylko jedna koncesja na świadczenie usług pośrednictwa w zakresie ofert sprzedaży i zakupu energii elektrycznej na hurtowym rynku terminowym, stanowi ograniczenie konkurencji w rozumieniu wskazanych przepisów?

Powołane przepisy prawa Unii i orzecznictwo Unii

Artykuł 4 ust. 3 TUE i art. 35, 49, 56, 102 i 106 TFUE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej

Wyrok z dnia 2 marca 2023 r., Bursa Română de Mărfuri (C-394/21)

Wyrok z dnia 15 listopada 2016 r., Ullens de Schooten (C-268/15)

Powołane przepisy i orzecznictwo krajowe

Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 (ustawa o energii elektrycznej i gazie ziemnym) art. 10 ust. 2 lit. a)-f), w brzmieniu obowiązującym w dniu 21 września 2021 r.

„Właściwy organ wydaje koncesje na:

- a) komercyjne wykorzystanie zdolności produkcyjnych energii elektrycznej oraz instalacji do magazynowania energii przyczyniających się do zwiększenia zdolności produkcyjnych;
- b) komercyjne wykorzystanie zdolności produkcyjnych energii elektrycznej i ciepłej pochodzących z elektrowni kogeneracyjnych i instalacji do magazynowania energii przyczyniających się do zwiększenia zdolności produkcyjnych;
- c) świadczenie usługi przesyłania energii elektrycznej;
- d) świadczenie usługi systemowej;
- e) świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej;
- f) zarządzanie scentralizowanymi rynkami – przyznawana jest tylko jedna koncesja operatora rynku energii elektrycznej i tylko jedna koncesja operatora rynku bilansującego”.

Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 (ustawa o energii elektrycznej i gazie ziemnym) art. 10 ust. 2 lit. a)-f), w brzmieniu zmienionym w dniu 28 grudnia 2021 r. mocą decreto legge (dekretu ustawodawczego) nr 143/2021

„ANRE wydaje koncesje na:

- a) komercyjne wykorzystanie zdolności produkcyjnych oraz, w stosownym przypadku, instalacji do magazynowania energii przyczyniających się do zwiększenia odpowiedniej zdolności produkcyjnej;
- b) komercyjne wykorzystanie zdolności produkcyjnej energii elektrycznej i ciepłej pochodzących z elektrowni kogeneracyjnych oraz, jeżeli dotyczy,

instalacji do magazynowania energii przyczyniających się do zwiększenia odpowiedniej zdolności produkcyjnej;

- c) świadczenie usługi przesyłania energii elektrycznej oraz usług bilansowania sieci;
- d) świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej;
- e) działalność operatora rynku energii elektrycznej;
- f) działalność w zakresie dostawy energii elektrycznej”.

Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (ustawa nr 554/2004 o postępowaniu sądowym w sprawach administracyjnych), art. 1, który przewiduje, że każdy, kto uważa, że jego uzasadnione prawa lub interesy zostały naruszone przez organ władzy publicznej w drodze aktu administracyjnego lub ze względu na to, że jego wniosek nie został rozpatrzony w ustawowym terminie, może zwrócić się do właściwego sądu administracyjnego; art. 8 ust. 1 i 1¹, zgodnie z którym osoby fizyczne i prawne mogą proponować działania na rzecz ochrony uzasadnionego interesu publicznego jedynie posiłkowo, jeżeli naruszenie uzasadnionego interesu publicznego jest logicznie związane z naruszeniem prawa podmiotowego lub uzasadnionego interesu prywatnego, oraz art. 2 ust. 1 lit. r), który definiuje uzasadniony interes publiczny jako interes dotyczący ustroju prawnego i demokracji konstytucyjnej, gwarancji praw, wolności i podstawowych obowiązków obywateli, zaspokojenia potrzeb wspólnoty, realizacji uprawnień organów władz publicznych.

Decizia nr. 53/2014 a Curții Constituționale (orzeczenie nr 53/2014 trybunału konstytucyjnego, Rumunia), w którym stwierdzono, w związku z zarzutami sformułowanymi przez Bursa Română de Mărfuri SA w postępowaniu nr 9.657/2/2012 Curtea de Apel București (sądu apelacyjnego w Bukareszcie), że art. 10 ust. 2 lit. f) ustawy o energii elektrycznej i gazie ziemnym nr 123/2012 jest zgodny z konstytucją.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania

- 1 Zgodnie z *Legea privind bursele de mărfuri nr. 357/2005* (ustawą o giełdach towarowych nr 357/2005) strona skarżąca posiada od 1992 r. status niezależnej instytucji posiadającą kompetencję ogólną do zarządzania rynkami publicznymi.
- 2 W dniu 20 sierpnia 2020 r. strona skarżąca złożyła, w oparciu o rozporządzenie 2019/943, wniosek do ANRE o przyznanie koncesji na organizację scentralizowanych rynków energii elektrycznej i zarządzanie nimi oraz złożyła całą dokumentację wymaganą na mocy dekretu ANRE nr 12/2015.
- 3 W skardze nr 5366/2/2020 złożonej do Curtea de Apel București (sądu apelacyjnego w Bukareszcie) strona skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności

komunikatu nr 73800/21.09.2020 wydanego przez ANRE i nakazanie temu organowi władzy publicznej przyznania jej koncesji na organizację scentralizowanych rynków energii elektrycznej i zarządzanie nimi.

- 4 W uzasadnieniu swojego wniosku strona skarżąca podniosła, również powołując się na rozporządzenie 2019/934, że ANRE miał obowiązek nie tylko umożliwić, ale także skutecznie zapewniać konkurencję pomiędzy operatorami rynku energii elektrycznej, celem uniknięcia powstania antykonkurencyjnego monopolu.
- 5 ANRE uzasadnił swoją odmowę przyznania wnioskowanej koncesji powołując się na przepisy art. 10 ust. 2 lit. f) ustawy o energii elektrycznej i gazie ziemnym nr 123/2012, który stanowi, że w Rumunii istnieje prawny monopol na zarządzanie scentralizowanymi rynkami energii elektrycznej sprawowany przez Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale (operatora rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego), OPCOM SA, przedsiębiorstwo publiczne, zależne od krajowego operatora systemu przesyłowego energii elektrycznej Transelectrica. Wyjaśnił on również, że rozporządzenie 2019/943 nie zawiera żadnego przepisu zobowiązującego państwa członkowskie do wyznaczenia większej ilości operatorów ekonomicznych pełniących funkcję w zakresie organizacji scentralizowanych rynków energii elektrycznej i zarządzania nimi na potrzeby hurtowego obrotu energią elektryczną.
- 6 Ze swojej strony Europejska Federacja Operatorów Energii z siedzibą w Amsterdamie, Holandia, która twierdzi, że reprezentuje interesy ponad 100 przedsiębiorstw na rynku energii, działających w ponad 27 państwach europejskich, przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta po stronie skarżącej oraz wyjaśniła, że jej dostęp do rumuńskiego rynku energii elektrycznej jest ograniczony ze względu na nieuzasadnioną odmowę ANRE rozpatrzenia wniosku o przyznanie koncesji na organizację scentralizowanych rynków energii elektrycznej i zarządzanie nimi. Ponadto, ponieważ zobowiązana jest ona do działania wyłącznie na platformie zarządzanej przez OPCOM, jej działalność handlowa jest poważnie ograniczona zarówno w Rumunii, jak i na poziomie transgranicznym, co ma poważne konsekwencje gospodarcze.
- 7 W toku postępowania Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie) skierował do Trybunału Sprawiedliwości wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Trybunał wypowiedział się w wyroku z dnia 2 marca 2023 r., Bursa Română de Mărfuri (C-394/21).
- 8 Podczas gdy Trybunał Sprawiedliwości rozpatrywał sprawę C-394/21, w dniu 28 grudnia 2021 r. art. 10 ustawy nr 123/2012 został zmieniony mocą decreto legge (dekretu ustawodawczego) nr 143/2021.
- 9 W dniu 20 marca 2022 r. ANRE przyznał stronie skarżącej koncesję nr 2314 na działalność operatora rynku energii elektrycznej na podstawie art. 10 ust. 2 lit. e), ustawy nr 123/2012 w brzmieniu zmienionym przez decreto legge (dekret ustawodawczy) nr 143/2021.

- 10 Po wznowieniu sprawy Stowarzyszenie Pośredników Energetycznych w Londynie – LEBA oraz Europejskie Stowarzyszenie Rynków i Pośredników – EVIA przystąpiły do sprawy w charakterze interwenienta po stronie strony skarżącej, oświadczając, że ich członkowie, którzy reprezentują znaczną część europejskiej sieci wymiany handlowej energii, nie są w stanie samodzielnie świadczyć usług pośrednictwa na rynku energii, ponieważ jedynym operatorem rynku jest regulowany przez państwo OPCOM.
- 11 Londyńskie stowarzyszenie pośredników energetycznych – LEBA wyjaśniło, że jest oddziałem europejskiego stowarzyszenia rynków i pośredników – EVIA i że reprezentuje europejskie przedsiębiorstwa pośrednictwa działające na szczeblu europejskim, zarówno na rynkach zorganizowanych regulowanych rozporządzeniem (UE) nr 1227/2011, jak i w zorganizowanych systemach obrotu regulowanych rozporządzeniem (UE) 600/2014.
- 12 Członkowie LEBA reprezentują znaczną część europejskiej sieci wymiany handlowej energii, albowiem zarządzają ponad połową działalności polegającej na hurtowym handlu gazem, energią elektryczną i emisjami.
- 13 Na wniosek strony skarżącej Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie) postanawia niniejszym ponownie zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 14 Zdaniem strony skarżącej odmowa liberalizacji rynku energii ze strony ANRE w istotny sposób szkodzi interesom wszystkich operatorów na rynku. Ponadto, ponieważ OPCOM SA nie oferuje produktów typu *futures*, ani innych instrumentów pochodnych specyficznych dla rynków energii, pozbawia on tych operatorów możliwości wykorzystania szczególnych instrumentów finansowych dla rynku hurtowego.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 15 Sąd odsyłający wskazuje, że jednym z zarzutów skargi jest to, że w okresie od 21 września 2020 r. do 20 marca 2022 r. na skutek odmowy stronie skarżącej przez drugą stronę postępowania przyznania jej wnioskowanej koncesji, doszło do naruszenia jej uzasadnionych praw i interesów.
- 16 Druga strona postępowania podniosła także zarzut naruszenia uzasadnionego interesu publicznego, twierdząc, że wobec braku efektywnej konkurencji na rynku, koszty produktów nadal podlegają maksymalnemu limitowi i są ustalane przez pojedynczy podmiot gospodarczy, co stanowi okoliczność mogącą utrudnić uczestnikom o ograniczonych zasobach dostęp do giełdy i produktów będących na niej przedmiotem obrotu oraz w istotny sposób szkodzić interesom wszystkich operatorów rynku.

- 17 Curtea de Apel dodaje, że po zarejestrowaniu sprawy Europejska Federacja Operatorów Energii, będąca interwenientem, w dniu 3 listopada 2020 r. złożyła do Komisji Europejskiej skargę przeciwko OPCOM, w której twierdziła, że producentom i sprzedawcom energii elektrycznej w Rumunii uniemożliwia się hurtowe wprowadzanie do obrotu zindywidualizowanych produktów oraz usług w zakresie elastyczności ze względu na efekt izolacji rynku rumuńskiego w porównaniu z rynkiem regionalnym, wynikający z obowiązku prowadzenia wymiany handlowej za pośrednictwem OPCOM.
- 18 Interwenient ten stwierdził również, że wszystkie bieżące operacje OPCOM na rynku energii elektrycznej, z wyjątkiem rynków dnia następnego i dnia bieżącego, powinny zostać uwolnione od obowiązkowego systemu wymiany handlowej, zaś operatorom należy zezwolić na dwustronny handel poza giełdą, tak aby zapewnić im swobodę wyboru giełdy, platformy lub usługodawcy.
- 19 Ponadto, Europejska Federacja Operatorów Energii dodała że, po pierwsze, OPCOM jest spółką publiczną w rozumieniu art. 106 ust. 1 TFUE i jest jedyną spółką uprawnioną do zarządzania platformą pośrednictwa w zakresie energii elektrycznej w Rumunii oraz korzysta z wyłącznych praw, a po drugie, że OPCOM dopuszcza się nadużyć na rynku i że mają do niej zastosowania przepisy art. 102 TFUE.
- 20 Skutki naruszenia art. 102 i 106 TFUE dla rumuńskiego rynku energii w następstwie zastosowania przepisów art. 10 ust. 2 lit. f) ustawy nr 123/2012 są następujące: (i) brokerom i sprzedawcom energii nie wolno świadczyć niezależnych usług pośrednictwa na hurtowym rynku energii elektrycznej w Rumunii; (ii) sprzedawcy energii elektrycznej pozbawieni są możliwości wyboru sposobu, giełdy lub platformy wymiany handlowej; (iii) operatorzy rynku energii elektrycznej pozbawieni są możliwości bezpośredniego przeprowadzania transakcji pozagiełdowych *over the counter* (OTC) na poziomie krajowym; (iv) sprzedawcy energii elektrycznej nie mają możliwości zakupu energii elektrycznej bezpośrednio od producentów, co uniemożliwia jakikolwiek dwustronny transgraniczny obrót energią elektryczną; (v) zindywidualizowane produkty w ilościach hurtowych nie mogą być sprzedawane w Rumunii; (vi) rumuńscy producenci są zobowiązani do sprzedaży za pośrednictwem OPCOM całej wytworzonej energii elektrycznej, ponieważ energia elektryczna nie może być eksportowana bez uprzedniego wprowadzenia jej do obrotu za pośrednictwem OPCOM, co stanowi środek o skutku równoważnym z ilościowym ograniczeniem w wywozie.
- 21 W istocie obowiązek wprowadzania do obrotu energii elektrycznej za pośrednictwem OPCOM powoduje, że działalność sprzedawców mających siedzibę w innych państwach członkowskich jest mniej korzystna, ograniczając swobodę dostaw dla brokerów, a także swobodę operatorów rynku w zakresie nabywania usług obrotu energią elektryczną, z naruszeniem art. 56, 102 i 106 TFUE.

- 22 Ze swojej strony Stowarzyszenie Pośredników Energii Elektrycznej w Londynie oraz Europejskie Stowarzyszenia Rynków i Pośredników złożyły w dniu 7 października 2020 r. skargę przeciwko OPCOM do Komisji Europejskiej. Wskazywały one, że monopol OPCOM narusza swobodę świadczenia usług pośrednictwa na całym terytorium Unii Europejskiej oraz że pośrednictwo hurtowe jest działalnością handlową wykonywaną za wynagrodzeniem i może zostać uznane za usługę w rozumieniu art. 56 TFUE.
- 23 Ponadto obowiązek prowadzenia wymiany handlowej za pośrednictwem OPCOM całkowicie blokuje wszelkie usługi pośrednictwa w sektorze energii, wpływając na transgraniczne świadczenie usług pośrednictwa na rzecz operatorów na rumuńskich krajowych rynkach energii ze względu na ograniczenie opcji dostaw energii elektrycznej zwykle oferowanych operatorom na rynkach OTC w innych krajach.
- 24 Podobnie, ponieważ krajowi producenci energii elektrycznej mają obowiązek sprzedaży całej wytworzonej energii elektrycznej bezpośrednio i wyłącznie za pośrednictwem OPCOM, nie mogą oni zawierać średnio i długoterminowych umów na eksport wyprodukowanej przez nich energii bezpośrednio do innych państw członkowskich lub na dostęp do rynków scentralizowanych innych państw członkowskich.
- 25 Stowarzyszenie Pośredników Energii Elektrycznej w Londynie będące interwenientem wyjaśniło również, że obowiązkowe i wyłączne wprowadzanie energii elektrycznej do obrotu za pośrednictwem OPCOM ogranicza swobodny przepływ energii elektrycznej w całej Unii i stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w wywozie w rozumieniu art. 35 TFUE.
- 26 Jego zdaniem monopolistyczne wyznaczenie „operatorów platform rynkowych”, jak czyni to OPCOM, nie pozwala jego członkom na świadczenie usług pośrednictwa REMIT i MiFID na wschodzących rynkach hurtowych. Obecny monopol OPCOM narusza swobodę świadczenia usług pośrednictwa na całym terytorium Unii i dotyczy głównie pośredników, operatorów i producentów energii elektrycznej; rumuńskie przepisy należy zatem ocenić przede wszystkim w świetle art. 56 TFUE.
- 27 Ponadto, zdaniem tego interwenienta, ograniczenie nałożone na rumuńskich producentów energii, którzy nie mogą bezpośrednio eksportować energii elektrycznej, na przykład przy udziale firmy świadczącej usługi pośrednictwa, oraz nałożenie na nich obowiązku uprzedniego wprowadzenia odpowiedniej energii elektrycznej do obrotu za pośrednictwem OPCOM, w sprzeczności z art. 35 TFUE, nie jest uzasadnione, gdyż nie można zweryfikować istnienia celów polityki publicznej, takich jak te dotyczące bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, szkodliwych praktyk handlowych, gwarancji płynności rynku, czy gwarancji stabilności krajowego sektora energetycznego.

- 28 Monopol OPCOM wiąże się z ryzykiem systemowym na regionalnym rynku energii elektrycznej ze względu na całkowity brak możliwości zabezpieczenia ryzyka. W ten sposób Rumunia stała się jednym z najbardziej ryzykownych rynków w Unii Europejskiej dla operatorów fizycznego rynku energii.
- 29 Sąd odsyłający zauważa, że toczący się przed nim spór ma na celu nie tylko wykazanie naruszenia prywatnych praw i interesów strony skarżącej, ale także naruszenia uzasadnionego interesu publicznego, którego zasadniczymi elementami są gwarancja praw i podstawowych wolności obywateli, zaspokojenie potrzeb społeczności i realizację zadań władzy publicznej.
- 30 Sposób świadczenia usług marketingowych i pośrednictwa na rynku energii elektrycznej w Rumunii może wpływać na ceny transakcji związanych z energią elektryczną, co ma istotny wpływ na inwestycje w system energetyczny i ogólne funkcjonowanie rynku energii elektrycznej w Rumunii.
- 31 Strona skarżąca i trzech interwenienci podnieśli istnienie interesu transgranicznego w tym sporze krajowym, ponieważ art. 10 ust. 2 lit. f) ustawy nr 123/2012 skutkowałoby, w okresie od 21 września 2020 r. do 31 grudnia 2021 r. naruszeniem swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług spółek pośredniczących, sprzedawców i innych podmiotów działających w sektorze obrotu energią elektryczną w pozostałych państwach członkowskich Unii.
- 32 Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie) uważa, że przesłanki sformułowane przez Trybunał w pkt 50 i 51 wyroku z dnia 15 listopada 2016 r., Ullens de Schooten (C-268/15) są w niniejszej sprawie spełnione, przy czym nie można wykluczyć, że członkowie interweniujących stowarzyszeń, obywatele innych państw członkowskich, byłiby zainteresowani skorzystaniem z takich podstawowych swobód w celu prowadzenia działalności handlowej i pośrednictwa w zakresie energii elektrycznej na terytorium Rumunii.
- 33 Ponadto ANRE zastosował przedmiotowe przepisy krajowe bez rozróżnienia na obywateli krajowych i innych państw członkowskich, w związku z czym przepisy te mogą wywoływać skutki prawne, które nie byłyby ograniczone wyłącznie do państwa rumuńskiego.
- 34 Co więcej, transgraniczne znaczenie sporu wynika zarówno z faktu, że interwenienci, popierający stronę skarżącą, złożyli skargę do Komisji Europejskiej w 2020 r., jak i okolicznością, że energia elektryczna może być przedmiotem obrotu transgranicznego oraz że usługi marketingowe i pośrednictwa na rynku energii, będące przedmiotem postępowania głównego, mogą być świadczone przez operatorów mających siedzibę w innych państwach członkowskich, w tym członków federacji i stowarzyszeń będących interwenientami.
- 35 Orzeczenie wydane w trybie prejudycjalnym, które wyda Trybunał Sprawiedliwości, będzie miało także wpływ na sprawę toczącą się przed Curtea de Apel București (sądem apelacyjnym w Bukareszcie), dziewiąty wydział postępowań w sprawach administracyjnych, sprawa zawieszona do czasu wydania

orzeczenia przez sąd odsyłający w niniejszym sporze, w którym Bursa Română de Mărfuri SA wniosła o zasądzenie od ANRE zapłaty odszkodowania z powodu odmowy wydania koncesji na organizację scentralizowanych rynków energii elektrycznej i zarządzanie nimi za okres od 21 września 2020 r. do 21 września 2021 r.

DOKUMENT ROBOCZY